

Noblemaire-princip, der har været anvendt siden Folkeforbundets dage. Princippet går ud på, at aflønningen indenfor FN-systemets organisationer skal ligge på linie med lønningerne for tjenestemænd i det medlemsland, der yder de højeste lønninger; hvilket i praksis vil sige USA. Formålet hermed er at sikre FN's muligheder for at tiltrække kvalificerede tjenestemænd fra alle medlemslande. Udgangspunktet for beregningen af lønningerne for FN-tjenestemænd i forskellige lande er de grundlønninger, som FN betaler i Genève. Hertil kommer automatisk regulerede stedtillæg, der ydes hver gang omkostningsindeksene på tjenestestedet stiger med 5 pct. over basistallet for Genève (post adjustments).

ICSAB konkluderede, at lønningerne for FN-tjenestemænd siden 1960 var reduceret med 8 pct. i forhold til lønningerne i den amerikanske statstjeneste og anbefalede derfor en 8 pct. lønstigning med virkning fra 1. januar 1971. Desuden anbefalede det, at man samtidig inkorporerede to stedtillæg i grundlønnen. Begrundelsen for sidstnævnte forslag var, at man på mange tjenestesteder var kommet op på et betydeligt antal stedtillæg, der ikke er pensionsgivende, men som på den anden side heller ikke er skattepligtige. Et stort antal tillæg vil derfor indebære dels, at en betydelig del af tjenestemændenes løn ikke er pensionsgivende, dels at der akkumuleres utilstrækkelige reserver i den såkaldte skatteudjævningsfond, der anvendes til at dække skattebeløb, som godskrives vedkommende medlemslande.

Som dokumentation forelå desuden en beretning fra ACABQ. ACABQ mente som generalsekretæren, at der burde ydes en lønforhøjelse på 8 pct., men anbefalede at man anvendte 1. juli 1971 som skæringsdato i stedet for 1. januar 1971. Også ACABQ fandt, at der burde inkorporeres to stedtillæg i den pensionsgivende grundløn. Endvidere tilsluttede ACABQ sig ICSAB's anbefaling om, at der burde foretages en gennemgribende undersøgelse af FN's lønsystem og de principper, hvorpå det er bygget, og at denne undersøgelse burde foretages af ICSAB. ACABQ anbefalede endelig, at der ikke burde ydes yderligere lønforhøjelser udover ovennævnte 8 pct. før undersøgelsen af lønsystemet var fuldført og resultaterne godkendt af generalforsamlingen.

Når der således forelå to forslag til behandling i udvalget skyldtes det, at ACABQ's forslag imod sædvane ikke var accepteret af generalsekretæren. Det var derfor allerede inden debatten klart, at emnet omfattede vanskelige økonomiske og personalepolitiske problemer. Dette fremhævedes yderligere af, at generalsekretæren selv i udvalgets første møde om emnet fremkom med et indlæg til støtte for sit forslag, hvori han understregede nødvendigheden af, at FN's lønniveau ikke afskærer organisationen fra at rekruttere tilstrækkeligt kvalificeret personale.

2. Debatten i udvalget afslørede betydelige variationer i medlemslandenes grundsyn på sagen.

USA og Canada mente ikke, man kunne træffe beslutning om en lønforhøjelse på 8 pct. før en grundig undersøgelse af FN's lønsystem var foretaget, men var dog indforstået med allerede nu at gå med til en vis mindre forhøjelse.

De østeuropæiske lande erklærede, at der ikke var grundlag for nogen lønforhøjelse overhovedet, og at de eksisterende lønninger var rigelige til at tiltrække velkvalificeret personale.

En række udviklingslande herunder Afghanistan, Guyana, Indien og Tanzania anså det for upassende om FN, der i væsentligt omfang skulle tjene udviklingslandenes interesser, forhøjede lønninger, der i forvejen oversteg de højeste tjenestemandslønninger i disse lande.

Nogle lande herunder Danmark og Frankrig men også størstedelen af de øvrige vestlande støttede forslaget om en forhøjelse på 8 pct. pr. 1. juli 1971 og fremhævede, at denne forhøjelse var nøje beregnet af eksperter i overensstemmelse med kriterier, der allerede var godkendt af generalforsamlingen.

De latinamerikanske lande lagde vægt på generalsekretærens muligheder for at være en god arbejdsgiver og støttede derfor ligeledes forslaget om en 8 pct. forhøjelse pr. 1. januar 1971.

Næsten alle lande var enige om, at den hidtidige anvendelse af Noblemaire-principet havde vist sig at føre til vanskeligheder, og at der således var behov for en gennemgribende undersøgelse af FN's lønsystem.